

Visok stupanj tolerancije patrijarha Irineja
Naravno, apolitični Patrijarh dobro zna kako se Hrvatska proteže samo dotle do kamo se vidi s vrha Katedrale iz Zagreba, a ostalo su samo pokrajine, valjda izvan Hrvatske.

Zvonimir Hodak (Dnevno.hr, 06. siječnja 2014.) upozorava nas kako, za razliku od hrvatskih biskupa i nadbiskupa, srpski patrijarh Irinej posjeduje visok stupanj tolerancije: ...istinoljubivi patrijarh Irinej, bez obzira što se radi o stranom teritoriju, pun ljubavi zaželio je sretan Božić svojim sunarodnjacima riječima: "u Dalmaciji, Hrvatskoj, Slavoniji, Lici, na Kordunu i Baniji!" Naravno, apolitični Patrijarh dobro zna kako se Hrvatska proteže samo dotle do kamo se vidi s vrha Katedrale iz Zagreba, a ostalo su samo pokrajine, valjda izvan Hrvatske. Time pokazuje visok stupanj tolerancije jer se sa vrha Katedrale, kad je jako vedro, vide i Karlovac, a ponekad i Petrinja, ali to za njega valjda nije Hrvatska. Sreća što se s vrha Katedrale ne vidi Dubrovnik jer bi možda netko počeo tvrditi kako je to njegov, a ne hrvatski grad. Hrvatska akademska zajednica "Kralj Tomislav" posebno upozorava kako Patrijarh nije spomenuo Gorski Kotar i Istru, gdje inače ima relativno dosta pravoslavaca, pa se nedvojbeno izvlači zaključak da ta područja Patrijarh smatra talijanskim teritorijem. Istina, matematičar sam pa mi povijest i logika i nije jača strana, pa nisam siguran misli li Patrijarh da je i Hrvatska srpska pokrajina (stavljena je između Dalmacije i Slavonije)? A ne spominjanje Gorskog Kotara i Istre samo pokazuje svu tolerantnost srpskog patrijarha jer i pored toga što tamo ima puno pravoslavaca, ipak ih ne smatra srpskim, nego talijanskim teritorijem. Da, pogledajmo samo taj Dubrovnik. Srbi stalno i ističu da se radi o srpskom gradu, ali i dalje tolerantno dopuštaju da je taj grad u RH, mada je poznato da bi se s Dubrovnikom ukupno srpsko kulturno i spomeničko blago udvostručilo (ako ne i utrostručilo). A koliko bi bilo tek ukupno srpsko kulturno i spomeničko blago kada bi mu se pridodalo ono u srpskim pokrajinama Dalmaciji, Slavoniji, Lici, na Kordunu i Baniji? Međutim, Patrijarh (a i Hodak) mi je ipak ovom podijelom razjasnio zašto je svojevremeno Račanova partija promijenila naziv Hrvatskog državnog sabora u Hrvatski sabor. Zahvaljujući

njima shvatio sam zašto mi iz Sabora još nisu odgovorio na pismo koje sam im uputio 05. 08. 2012. (Hrsvijet, 05. 08. 2012., Hrvatski fokus, 08. 08. 2012.). Ipak, Knin se ne nalazi u Hrvatskoj. Koliko sam tek grješan kada nisam svojevremeno razumio takve tvrdnje Srba iz Knina u dalekoj Australiji. U Pismu Hrvatskom saboru spominjem i Patrijarha i njegov tolerantni pogled na Oluju i veliku podudarnost njegovih i mojih stavova (vidjet ćete kako tolerantni Irinej, za razliku od mene, čak i ne spominje kako se radilo o velikom genocidu Hrvata nad njegovim sunarodnjacima):
UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Obraćam Vam se ohrabren praksom Hrvatskog sabora da veoma brzo reagira na prijedloge hrvatskih građana, kao što je to bilo u slučaju kada je poznati hrvatski povjesničar predložio da se ukine potpora spomen danu u Bleiburgu, a Sabor je to prihvatio. Vjerojatno vam je poznato da se ja obično ne slažem s Goldsteinima, Teršeličkom, Pupovcem ili patrijarhom srpskim Irinejem. Međutim, već više puta sam naglasio da doista smatram da je Hrvatska načinila neviđeni zločin prema Srbima u Oluji i da se konačno moraju početi obilježavati ta srpska stradanja. Podsjetit ću da su se svi spomenuti javili uoči obilježavanja ovogodišnjeg Dana domovinske zahvalnosti s jednakim zahtjevima. Hrvatskoj javnosti su oni poznati, pa ću ovdje dati samo potpuno istovjetnu priču koja nam stiže iz Beograda:

Održan spomen nastradalima u "Oluji" u crkvi Sv. Marka

BEOGRAD – Parastos nastradalima u vojnoj operaciji "Oluja" održan je danas u crkvi Svetog Marka sa koje je patrijarh srpski Irinej poručio da opravdanja za takvo bezakonje i zločine koji su se desili sigurno nema.

Parastosu, koji je patrijarh služio uz sasluženje sveštenstva SPC, prisustvovali su prvi potpredsjednik Vlade i ministar odbrane Aleksandar Vučić, načelnik generalštaba VS Ljubiša Diković, pripadnici VS i brojni građani, među kojima je bio i ruski ambasador Aleksandar Konuzin.

Patrijarh je okupljenima rekao da se obraća svima koji su postradali u jednom "bezumnom vremenu" i dodao da su postradala naša braća, sestre i deca, samo zato što su bili Srbi i što su prihvatili pravoslavnu veru (zato su i krenuli u agresiju na Hrvate, nedvojbene zločince jer Hrvati ne žele privatiti istu "veru", op. JP).

Oni su, kako je istakao, bili ne samo prognani, već i strašno postradali na tom putu i bekstvu i traženju spasa u Srbiji (doista i hrvatski ratnici su se zgražavali kada su nailazili na srpske izbjeglice koje su pregazili srpski tenkovi u svojoj paničnoj bježaniji, op. JP).

On je rekao da se sećamo mnogih koji su izgubili "svoje živote i svoje kosti rasuli u krajevima Banije, Like, Korduna i severne Dalmacije", koji su ostavili svoje domove u kojima su vekovima živeli i ostavili ih onima koji su im bili neprijatelji" (jasno je da su neprijatelji oni koji nikako ne priznaju da su to djelovi Velike Srbije i da se i danas Srbi potpomognuti hrvatskim vlastima trebaju truditi da u to uvjere te Hrvate – srpske neprijatelje, op. JP).

"A neprijatelji su im bili, draga braćo i sestre, hrišćani koji pripadaju jednoj crkvi, zapadnoj crkvi, protiv hrišćana, koji su pripadali apostolskoj Istočnoj pravoslavnoj crkvi", rekao je on. (Dodajmo, kako su ti neprijatelji napali Veliku Srbiju koja se prostire i na teritoriji nekakve Hrvatske. Strašno, zar ne? op. JP)

Prema njegovim rečima, teško je naći reči i opravdanja za te strašne zločine koji su se desili pre 17 godina u "zapadnim našim krajevima (strašno je vidjeti kako Hrvati uzurpiraju zapadne srpske krajeve i još se oružjem bore protiv poštenih srpskih vojnika i do zuba (ne)naoružane srpske nejači, op. JP) ili se kasnije desili u našim južnim krajevima gde su Srbi kao nikada u svojoj istoriji postradali".

On je ocenio da je 20. vek za Srbe predstavljao vek najstrašnijeg stradanja u njihovoj "dugovečnoj istoriji".

"Zašto se to desilo i zašto je tako bilo i ima li opravdanja za takvo bezakonje i zločine koji su se desili – sigurno da nema", rekao je patrijarh. (Doista, Srbi su tri put ratovali, kako kaže njihova pjesma koja veliča njihove zasluge za te ratove, a neprijatelji nisu odmah položili oružje iako znaju da Srbi baš i nisu neki ratnici i nisu nikad u povijesti pobijedili kada su sami ratovali. op. JP)

On je naveo i da je posle toliko vremena i toliko "nekakvoga prava demokratskog u svetu u kome živimo", 250.000, a po nekima i 350.000 onih kojih je rasuto daleko po svetu.

"I to se sve dešava danas, u 21. veku pred demokratskim svetom Evrope i Amerike i desetine hiljada čeka da se vrati odakle je prognano, ali pravde za naš narod u svetu nema", rekao je partijarh.

(Naravno, problem je bio dok su Hrvati ustrajavali na "ustaškim" vlastima. Sada imaju svoje teršeličke, josipoviće, goldsteinove i dr. pa će sve lakše ići. Pa već sama činjenica da je Patrijarh govorio o zapadnim srpskim krajevima u nazočnosti ruskog veleposlanika potvrđuje opravdanost želja naših političara da im se izađe u susret što je više moguće, jer stalno moraju imati u vidu da u Hrvatskoj ipak živi većina tih neprijatelja o kojima govori Patrijarh, zar ne? Op. JP)

On je napomenuo da se svi nadamo da će kad-tad progovoriti pravda, ako ne ljudska onda će sigurno "progovoriti pravda Božija".

Irinej očekuje, kako je istakao, "da moćnici ovog sveta učine da se pravda sprovede, da se ljudi vrate svojim domovima, njivama, stanovima i da pravda bude ista prema nama kao i prema drugim narodima". (Doista, Srbi su samo sproveli želje svjetskih moćnika i doista s pravom traže da ih se za to nagradi. Pokušali su pobiti i 180.000 muslimana u od UN-a zaštićenoj zoni Bihać, ali su ih u tome spriječili Hrvati, što je doista strašan zločin sam po sebi – Gotovina i Markač i ne bi bili u zatvoru da UN i svjetski moćnici nisu željeli to "čišćenje" muslimana kao i ono u Srebrenici, zar ne? Vidimo danas da vlasti u Hrvatskoj sve to dobro razumiju i traže sve moguće načine da udovolje takvim zahtjevima svjetskih moćnika. Problem su jedino ti zločesti Hrvati, koji slave umjesto da se stide svojih veličanstvenih pobjeda. Op. JP)

Porodice nastradalih u akciji "Oluja" položile su vijenac, upalili sveće na spomen obilježje nedaleko od crkve Svetog Marka.

Tanjug-Beta (objavljeno: 04.08.2012.)

Ispričavam se čitateljima što se stalno ponavljam. Ali ljudi u Hrvatskoj moraju shvatiti da se strašan zločin tijekom Oluje doista dogodio. I dok svi gore spomenuti ne uviđaju stvarne razmjere tog strašnog zločina, moram po tko zna koji put citirati balkanskog krvnika i miljenika svjetskih moćnika Slobodana Miloševića koji je to sjajno opisao na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.:

"Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?! Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) – Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi!?"

A doista je strašno od ljudi napraviti zečeve, zar ne? Siguran sam da čitatelji zato i razumiju zašto se slažem s Goldsteinima, Teršelićkom, Pupovcem i patrijarhom srpskim Irinejem, Josipovićem,... Zapravo srpski zahtjev da se zabrani proslava dana kada su od njihova naroda pravljene zečevi je doista opravdan. Samo vrhunski političari kakve imamo mi u današnjoj Hrvatskoj uspijevaju (razumljivo veoma teško) uvjeriti Srbe da odustanu od zabrane i samo dodaju tom obilježavanju i srpske žrtve. Na žalost, ono što oni traže ne definiše u potpunosti veličinu srpskog stradanja u ovoj akciji hrvatske vojske. Zato sam duboko uvjeren kako se 5. kolovoza u Hrvatskoj treba obilježavati **DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA!**

*

Doista je izuzetna tolerantnost Patrijarha kada ni povodom ovogodišnjeg Božića nije spomenuo genocide na koji sam upozoravao Sabor iako je svjestan ugroženosti svojih sunarodnjaka: Progone se Srbi i žele ih istjerati nesrbi iz Hrvatske, Bosne i Kosova.

Ili:

Čitav slobodoljubivi i pravdoljubivi svijet stoji nijem i zapanjen pred činjenicom da se brutalno progone jedno pismo, u ovom slučaju ćirilica, pismo svete braće Ćirila i Metoda. Posebno smo

zabrinuti pred činjenicom da se pitanje ćirilice koristi kao paravan za nastavak progona srpskog naroda u Hrvatskoj, za zastrašivanje Srba i njihovog odvrćanja od povratka na ognjišta."

Doista je u pravu Patrijarh. Taj Stožer spominje potpuno razoreni grad, ubijene, zatočene u koncentracijskim logorima, silovane,... Pa što je to u usporedbi s pravljnjem zečeva od ljudi?

A da i ne spomenem Vinkovačke braniteljske i stradalničke udruge koje čak tvrde kako je Irinejeva poslanica u duhu Memoranduma SANU i to zato što je Patrijarh govorio o ugroženosti svojih sunarodnjaka. Pa kako se mogu osjećati drugačije nego tako poslije tog genocida u kome su napravljeni zečevi od ljudi. I braniteljske, a pogotovo stradalničke udruge trebale bi biti osjetljive kada se radi o takvim stvarima, zar ne?

Istina, Sabor nije odgovorio na moje pismo, ali je puno pokazatelja kako su svjesni tog hrvatskog genocida na koji stalno upozoravam. Zato i Ivo Josipović i Vesna Pusić s pravom inzistiraju na povlačenju tužbi za genocid.

I na tom pitanju se vidi izuzetna tolerancija koja uvijek dolazi iz Srbije. Tako je srbijanski šef diplomatije Ivan Mrkić za RTS kazao kako bi za Hrvatsku bilo bolje da tužbu nikad nije ni podnosila. Ova Mrkićeva izjava reakcija je na riječi Vesne Pusić izgovorene na pravoslavnom domjenku Srpskog narodnog vijeća kada je na povlačenje tužbi pozvao i Milorad Pupovac. Slično Mrkiću govori i savjetnik srpskog predsjednika za vanjsku politiku Marko Đurić. Uostalom nakon nedavnog susreta s Josipovićem i srpski predsjednik Tomislav Nikolić je u pomirljivom tonu pozvao na povlačenje tužbi za genocid podignutih na Međunarodnom sudu pravde. Nitko od njih (toleratno) nije spomenuo Oluju, ali jest šef srpskog pravnog tima pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu, Saša Obradović. On je pravljnje zečeva od Srba u toj operaciji nazvao etničkim čišćenjem, ali nije isključeno da će Srbi na samom suđenju i ukazati na to kao stravičnu genocidnost (sigurno i oni znaju za izjavu Slobodana Miloševića).

Domovinski rat i stravičan genocid pravljnja zečeva od ljudi samo su pokazali koliko su nekadašnje vlasti i posebno hrvatski komunisti bili u pravu kada su govorili o genocidnosti hrvatskog naroda. Pa samo genocidan narod može napraviti tako nešto užasno kao što je pravljnje zečeva od ljudi, zar ne?

Autor: Josip Pečarić

Photo: Patrik Macek/PIXSELL

Datum: utorak, 14. siječnja 2014. u 10:24